

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. N^o 344.

Tredie Session.

97de Mode.

Løvedagen den 13de Marts.

(Fortf.)

Madvig: Da jeg overmaade gjerne vilde bidrage til at see denne Forhandling affluttet, saa vil jeg tillade mig idetmindste paa mine egne Begne, jeg veed ikke, om jeg kan gjøre det paa den ærede sidste Talers Begne, at sige, at der ikke er Spørgsmaal om at affordre Ministeriet en Erklæring om, at det er enigt med os, men det, der forlanges, er, at Regjeringen erklærer, at den ikke har opstillet eller har villet opstille nogen bestemt Mening om denne Sag, og altsaa heller ikke har givet os Anledning til fra vor Side at opstille nogen modstaaende Mening (Krieger: Ja, det er mit Spørgsmaal).

Indenrigsministeren: Dertil kan jeg svare Ja.

Krieger: Da den ærede Indenrigsminister sagde Ja, saa skal jeg tage mit Forslag tilbage.

Formanden: Forslaget til en motiveret Dagsorden er altsaa taget tilbage af den ærede Rigsdagsmand.

Lør jeg spørge, om Nogen optager dette Forslag? (Ophold). Det er altsaa bortfaldet, og vi gaae saaledes igjen over til Forespørgslen. — Rigsdagsmanden for Bræstø Amts fette Valgfreds har Ordet.

Barfod: Ja, under disse Omstændigheder kan jeg naturligviis ikke gjøre Fordring paa synderlig Opmærksomhed (Nei! Nei!) og skal heller ikke gjøre det; jeg skal blot tillade mig at erklære, at, efter at have hørt den ærede Rigsdagsmand for Frederiksværk (Madvig), anseer jeg det for unødvendigt at gjen-drive de Anker, som saavel fra Finantsministeren som fra Rigsdagsmanden for Hjørring

Amts 2den Valgfreds (Sørensen) fremkom med Hensyn til Betimeligheden af min Forespørgsel. Jeg troer ogsaa, at jeg kan henholde mig til, hvad den forstævnte ærede Rigsdagsmand yttrede med Hensyn til det, den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning) har sagt; jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds, idetmindste i sine Ord, undervurderede det, hvorom der her er Spørgsmaal, men jeg skal, som sagt, ikke gaae nærmere ind derpaa. Hvad der forekommer mig at være det Væsentlige, det er, at Folkethinget, idetmindste, som det forekommer mig, alle de, der have udtalt sig, have billiget en Indsigelse imod det reiste Spørgsmaals eenfaldige Afgjorelse. Det var det, som jeg troede maatte naaes; Regjeringen har ikke for sit Vedkommende protesteret mod det Rigtige i denne Indsigelse, og det forekommer mig altsaa forsaavidt, at man kan være beroliget.

Da ingen flere begjærede Ordet, var Forespørgslen saaledes sluttet.

Man gif derpaa efter Dagsordenen over til første Behandling af „Udkast til Lov om Tillægsbevilling til Finantsloven for 1851—52.“ (Jfr. Tidendens Nr. 251 Sp. 3999 og flg.) Loven findes i Anhanget Nr. 74 Sp. 1151. Betænkningen findes i Anhang B Nr. 78 Sp. 1060.

Ordføreren (Fenger): Det vil af Udvalgets Betænkning sees, at de Betæneligheder, som Udvalget kan have fundet ved enkelte af de Bevillinger, som ere opstillede i dette Lovforslag, i det Hele taget ere af underordnet Betydning og kun angaae mindre væsentlige Punkter, som jeg her, da Sagen er til første Behandling, foreløbig ikke skal gaae videre ind paa; jeg skal kun tillade mig at gjøre den Bemærkning, at der til anden Behandling endnu